

AXEL EMIL AUGUSTSSON 1881-1957 Del 5 (5)

Själv hade Emil en fiol som han förvarade hos Malmborgs på Åbacken, Norrby Långgatan 40. Dit var han också bjuden varje julafton och fick sig ett rejält julbord vilket han uppskattade mycket. På fotografiet är från mitten 1950-talet syns Emil besöka Waidele i Borås och får provspela en ny fiol under uppsikt av butiksägaren. Av bilden att döma åldrades han ganska kraftigt de sista åren. 1956 blev pensionatsägarrinnan uppsagd på sitt hyreskontrakt med Borås Stad på grund av att fastigheten skall rivas. På sommaren 1956 läggs pensionatet ned och ägarinnan flyttar med sin make till Halmstad och Emil blir ensam kvar på "Luffarhotellet". Detta blir en hård press på Emil som under 17 år har blivit så bra omhändertagen på pensionatet. Nu inleder han en intensiv brevväxling med den förra ägarinnan och föreslår att han skulle komma ned till Halmstad och bo hos dem. Han skulle inte vara till något besvär. I oktober 1956 skriver han om att han har blivit placerad på Ramnalid av Borås Stad. Brevet avlöser varandra där han talar om sitt missnöje över Ramnalid och hur han blivit bestulen på alla sina varor och ägodelar.

*nu som när knipen jag
hoppas ni har hälsat på
mån lura män jag har
spillet gult & blå
de här är teckenat märkligen
del. E Augustin Baras 7/11
behåll kortet*

BREVKORT
CARTE POSTALE

20
SVERIGE
2. 12.
56
R

Kelas Johansson
Box 1099 Eketunga 5

Halmstad

*Nu ja har alls inte haft roligt sen
ni flytta te Halmsta by de har
by på Landalagatan 4 ra har det
vareit nån som stulet sjänken i vebran
har de förstört tatt dån ladera
ä, box sav ä resväsker har det var
rit de som stulet mm mm det är
en stor skam att bära se ät så
med andras ägodelar nu det har
ef män välsignelse av antagelig
har det varit härestora prakar som
fattet nu ja velle att det skulle
komma ut i en tidning*

KORTBREV

25
SVERIGE

Te Eric Ellen Johansson
Box 1099
Eketunga
Halmstad

AVSÄNDARE: *del E Augustin*
NAMN: *Baras P. H*
ADRESS: *Var go ä jälv mäs
från Boamnalid te ett
väckligt lura ställe i Halmsta
eller när amnestans*

Baras Dan 22/10 1956

*ylar skriver ja några rader
te er om ni velle vara god
ä svara på dem ni kanse
har fattet väckligt lura i hal-
spad män jag har inte fattet
lura emedan här fins spudar
män ja velle hat lura män
fog me ä sporde me te
Boamnalid*

*män där ja varken kann
eller velle vara ä där velle ja
ef vara ä försöka ä sälja
varer av olika slag lönare se
knappast ef för man be-
höver trä ja rejält folk som
betalar varan mä en gång
ni kanse kann sälja grä
ylle strumper hemstreckade
eller yor da på Faberise alltså
vilket sam blir billigast ä häver
strumpor ä starkt 10 fan ä 11 var*

DÖDSFALL

Vår käre
**Emil
Augustsson**
* 3/5 1881
har i dag avlidit.
Borås den 30 juni 1957
SLÄKTINGARNA

**Jordfästningen äger rum
lördagen den 6 juli kl. 11 i
Uppståndelsens kapell på S:t
Sigfrids griftegård, dit event.
blommor kunna sändas före
kl. 9.30.**

Axel Emil Augustsson, En känd boråsare, gårdfarihandlaren Axel Emil Augustsson, avled på söndagskvällen på Ramnalids vårdhem. Han var född i Mölnlycke och arbetade i unga år inom textilindustrin, bl. a. i Fritsla. Därefter bedrev Augustsson gårdfarihandel i Borås och har i många år varit ett välkänt inslag i borås-bilden.

Emil var en ganska tystlåten person som gärna höll sig för sig själv. Han höll sig borta från all rökning och sprit förtärde han aldrig. Han var dock mycket oförarglig och det är inte många människor som sett honom arg genom livet. Han kände sig också osäker när det blev för mycket folk och för höga diskussioner kring honom och då drog han sig undan. Han blev med tiden mycket orolig, och kände sig alltid förföljd och påpekade alltid för folk att han blivit bestulen. Var än han vistades så kom detta på tal.

På 2000-talet återfinns hans gravplats på S:t Sigfrids Kyrkogård i Borås. Den kände hembygdsforskaren Sture Magnusson i Viared engagerar sig för den öde gravplatsen utan någon som helst sten eller anvisning. På hans initiativ uppsattes ett enkelt träkors med en emaljskylt. Detta är idag det enda minnesmärke som finns över en av stadens största "kändisar". Emils största önskningar i livet var att vinna på lotteri och få tag i en fästmö. Tyvärr gick inget av hans önskningar igenom.

På gatan jag vandrar med säck under arm
och flaskor jag köper ibland.
Men sällan jag känner mig vidare trygg
ty jag lever ju mer på en slump.

En cykel behövde jag köpa nån gång
för bättre blir att cykla när vägen är för lång
för bostad å plats jag saknar till allt
vill jag inget mista nånstans.

Man snor vad jag har utan rim och förnuft
ja allt vad jag äger och har
Så snart får jag leva på vatten och luft
och sova under himmelen bar.

Några säckar jag ställt i en portgång nånstans
när jag vände mig om var de väck.
Det var någon som tog dem när han såg var de fanns
och den kan man säga var fräck.

Jag varor har haft utav olika slag
som försvunnit på olika sätt
för skälmar de veta ej av någon lag
eller vad som är orätt och rätt.

Den trösten jag har att vid himmelens port
där möter mig någon profet
som visar mig vägen som leder
till den sällaste lycka jag vet.

Och där får jag byta mina säckar mot vingar
som vitare är än den jordiska snö
och som en lärka jag sedan mig svingar
att möta min ärlighets ärbara lön.

Detta var en av de dikter som Axel Emil skrev under sin sista levnadstid. Denna melankoliska dikt får avsluta min berättelse om en lite udda och missförstådd människa.